

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Landbrug og miljø
Ref. IDABA
Den 22. februar 2016

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 98 til L 68, forslag til folketingsbeslutning om orslag til folketingsbeslutning om , forslag til folketingsbeslutning om forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække (justering af reglerne om kvælstofnormer) stillet den 19. februar 2016 af Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Spørgsmål nr. 98 til L 68

"Er ministeren enig i at de planlagte indsatser af vådområde-projekter, skovrejsning og spildevandsindsatser er "kompenserende foranstaltninger" og ikke "afværgeforanstaltninger" og at "kompenserende foranstaltninger" skal anses som del af en "fravigelse" under habitatdirektivets artikel 6.4 j.fr. EF-domstolens afgørelse i sag C-521/12 ("Briels dommen"). Vil ministeren i bekræftende fald oplyse om regeringen har drøftet fravigelsesprocedure med kommissionen?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet om den juridiske vurdering af habitatdirektivets bestemmelser for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende:

"Det er vurderet, at den samlede indsats i forhold til kvælstofpåvirkningen af naturen og vandmiljøet bl.a. bidrager til at undgå forringelser af Natura 2000 – områder (artikel 6, stk. 2). Indsatsen er således også et bidrag til på længere sigt, at opnå gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper (artikel 6, stk. 1). Ændringen af gødskningsnormerne og de kompenserende miljøtiltag er alene en justering af denne indsats.

Ændringen af gødskningsnormerne er således i udgangspunktet ikke omfattet af den særlige procedure efter artikel 6, stk. 3 og stk. 4, som spørgsmålet refererer til. Spørgsmålet om "kompenserende foranstaltninger" og eventuel forelæggelse af sagen for Kommissionen er alene relevant i forbindelse med en eventuel fravigelse efter artikel 6, stk. 4. Styrelsen bemærker dog, at der ikke foreligger ultimative fortolkningsbidrag fra EU-domstolen om den præcise forståelse af artikel 6, stk. 2, og artikel 6, stk. 3-4, i sager som denne.

Naturstyrelsen vurderer dog, at det i en sag efter artikel 6, stk. 3, er muligt at anvende indsatser som f.eks. vådområde-projekter, skovrejsning og spildevandsindsatser til f.eks. at opveje en evt. merudledning af kvælstof til Natura 2000-områder som følge af et projekt.

Briels-dommen vedrører en sag, hvor der – hvis projektet var blevet gennemført i den foreliggende form - ville være sket skade (via kvælstofnedfald) på et areal med en naturtype, som derefter som led i projektet søgtes erstattet ved at genoprette naturtypen på et andet areal. Dette anså EU-domstolen for at være et spørgsmål omfattet af artikel 6, stk. 4, netop fordi det eksisterende areal med naturtype i givet fald allerede i udgangspunktet ville være blevet skadet af projektet. Denne erstatning af arealet betragtede domstolen som en "kompenserende foranstaltning" efter artikel 6, stk. 4.

Briels-dommen omfatter således en principielt anden situation end det tilfælde, hvor en potentiel øget belastning af naturtyper eller levesteder med kvælstof målrettet afværges ved tilsvarende at nedbringe den samlede belastning af kvælstof til de samme naturtyper eller levesteder, hvorved skade som følge af projektet helt undgås.

Hvis sådanne afværgeforanstaltninger i form af tilsvarende reduktion af kvælstof-udledning til de pågældende arealer med arter eller naturtyper indgår som en integreret del af et projekt, er den fysiske lokalisering i oplandet eller udformning heraf efter styrelsens fortolkning underordnet, blot de opvejer den påvirkning, som projektet ellers måtte indebære og ikke i øvrigt i sig selv kan påvirke arter eller naturtyper negativt.”

På baggrund af ovenstående anser jeg det ikke som relevant i forhold til habitatforpligtelserne at kontakte Kommissionen om de danske regelændringer.

Eva Kjer Hansen

/

Camilla Brask Lentz